

Ιερά Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως
Ευλογημένο Καταφύγιο Άξιον Εστί

50 χρόνια με Χριστό...
Μαλαματένια χρόνια!

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ
ΜΑΚΡΥΝΙΤΣΑ 2024

Κατασκήνωση Κοριτσιών Δημοτικού – Α΄ Περίοδος

Μακρυνίτσα 2024

Ύμνος της ομάδας «Χαίρομαι»

Χαρά μου, αν στο άλφα αγάπη
αδειάσω
κι αν στο ρω ρόδα μοιράσω
Χαρά στο χι, πίστη κι ελπίδα εκεί

Χαρά στη θάλασσα μέσα στο κύμα
μοιάζει, κι είναι Άγιο Βήμα
στα απλά η χαρά, μες τη σιωπή
φωνή

Στη φάτνη μοίρασε, χαίρε η Ζωή Του
χαρά μου
στο Γολγοθά και στο Σταυρό πάλι
χαίρε

Χαρά μου, αν ο πόνος με θεριεύει
κι η θυσία χαρά φυτεύει
Χριστός εκεί, χαρά απ' τη χαρά

Να 'χα κι εγώ τη φωνή «Μνήσθητι»
να φωνάξω
το σταυρό μου σε χαρά να αλλάξω

*Με το Χριστό δεμένη, τυλιγμένη τη
Χαρά Του
ρίζες βάζω στην αγάπη, την ελπίδα
και την πίστη, ναι
Με το Χριστό δεμένη, τυλιγμένη τη
Χαρά Του
Αγάπη καίει τη ψυχή μου, καντηλάκι
στη ζωή μου*

Με το Χριστό, με το Χριστό ν'
ανταμωθούμε

μες τη χαρά, μες τη χαρά όλοι να
ζούμε (×2)

Στη γκρίζα πέτρα ο σπόρος πως
θεριεύει
κι απ' το αγκάθι ανθό μαζεύει
Ανάσταση, χαρά απ' το Σταυρό

Μια πόλη σαν τη μάνα αγκάλη
ανοίγει
Με αγάπη σε γεμίζει
Μήτρα αρχή, γεννάει η χαρά

Να 'χα κι εγώ τη φωνή ...

Με το Χριστό δεμένη, ...

Με το Χριστό, με το Χριστό .. Χ2

Να 'χα κι εγώ τη φωνή...

Με το Χριστό δεμένη...

Με το Χριστό, με το Χριστό ν'
ανταμωθούμε
μες τη χαρά, μες τη χαρά

Με το Χριστό, με το Χριστό ν'
ανταμωθούμε
μες τη χαρά, μες τη χαρά όλοι να
ζούμε . (×2)

Ύμνος της ομάδας «Ομολογώ»

Αν ομολογώ, σκέπη πάνω μου
και στο πλάι της η Παναγιά!
Πόσο χαίρεται, όταν αγαπούν
το παιδί της, τ' άλλα παιδιά!

Πόσα ονόματα, μικρών και γενναίων
απ' της μάνας την αγκαλιά
ο Βαλεριανός, η Αγάπη κι η Ελπίδα
η Ρηνιώ, και η Πίστη η Αργυρή

*Αν είν' η πίστη θησαυρός
κι οι μικροί ακόμα
νιώθουνε με' κείνην ασφαλείς
σαν, η Παναγιά μας, πάνω στην ποδιά
δίπλα στον Χριστό μας, να κρατάει αγκαλιά
τα πίστα του τα παιδιά*

Να 'ναι πάντα στο στόμα η αλήθεια
κι απ' της πίστης το μέλι εμείς
να χορτάσουμε, ζητά η ψυχή
απ' τις πρώτες «μπουκιές» της ζωής

Πόσα ονόματα...

Αν είν' η πίστη θησαυρός ...

Πόσα ονόματα!

Ύμνος της ομάδας «Ευχαριστώ»

Στη δυτική Θεσσαλονίκη ζούμε ένα θαύμα φανερό
πενήντα χρόνια μαζί στον κόπο και άλλα τόσα "ευχαριστώ"
μες την Εκκλησία το ζούμε παρέα στη Λειτουργία την Κυριακή
κι αυτοί που αγάπη πάντα παίρνουν,
το "ευχαριστώ" το εκφράζουν εκεί!

Στη δυτική Θεσσαλονίκη άγραφος νόμος είναι αυτός
να 'ναι ο φτωχός που θα ταΐσει κάποιον φτωχότερο απ' αυτόν
αυτή είν' η αγάπη που ζούμε στην πράξη, σαν να δωρίζεις στο Χριστό
γιατί αυτός που πήρε αγάπη,
έτσι το λέει το "ευχαριστώ"!

*Η αγάπη δίνει δίχως σκέψεις, δίχως "μήπως"
όπως κάνει κι ο Χριστός!
Κι αυτός που παίρνει να το ξέρει επιστρέφει
πάλι αγάπη, όταν ζει το "ευχαριστώ"!*

Η αγάπη δίνει δίχως σκέψεις!

Πάντα τον κόπο να αναγνωρίζεις, μάθε να λες "ευχαριστώ"
να μην το λένε μόνο τα χείλη, να μην σου βγαίνει τυπικό
ακόμη κι αν νιώθεις πως άδικα πάει, εσύ ποτέ μην το ξεχνάς
γιατί η ευγνωμοσύνη δείχνει πόσο Χριστό χωρά μια καρδιά!

Η αγάπη δίνει δίχως σκέψεις, δίχως "μήπως"...

Η αγάπη δίνει σκέψεις!

Στη δυτική Θεσσαλονίκη άγραφος νόμος είναι αυτός:
το "ευχαριστώ"!

Ύμνος της ομάδας «Δοξολογώ»

Γκρίζες οι μέρες
γκρίζα τα χρόνια
το χρώμα να' βρω
θέλω το φωτεινό

Κι έτσι που ψάχνω
να βρω ελπίδα
βλέπω εσένανε
Χριστέ στο Σταυρό

Καρφιά μου δείχνεις
στεφάνι αγκάθινο
και μια αγκαλιά ανοιγμένη
σαν ουρανός

Ζωή μου δίνεις
φως στα σκοτάδια μου
και ένα "Δόξα σοι"
ζητάς "πληρωμή"

"Δόξα σοι", λέω και αλλάζω το
μουντό

*Στις μέσα μάχες ανοίγω δρόμο
αν είσαι εκεί δεν νιώθω γκρίζα
σκιά
Πως το ξεχνάω; παιδί σου είμαι
να σε δοξάζω θέλω και στο
λυγμό (δισ)*

Η εκκλησιά
καταφυγή μου
πως μ' αλαφρώνει
το αντάμωμα αυτό

Στο πετραχήλι
στ' Άγιο ποτήρι
βήμα το βήμα
να ανεβώ κορυφή

"Δόξα σοι" λέω και αλλάζω,
στρέφω το βλέμμα απ' το γκρίζο
στο λευκό.

Στις μέσα μάχες....

Ύμνος της ομάδας «Διακονώ»

Λες κι η Κυριακή είναι γιορτή
στις γειτονιές του κόσμου
Πριν, να μοιραστούν για το κρυφτό
κάποια παιδιά του Ευόσμου
Ποιο, θα ανεβεί από τον τοίχο
στον ξένο κήπο!;

*Κάτι μου λέει ν' ανέβεις εσύ
πως η Ρόζα δεν είναι 'κει
θα' ναι πάλι, στον Άγιο, στη Διακονία
Κι όταν θα έρθει γεμάτη στοργή
μας κερνάει γλυκά σαν παιδί
των πολλών οικογένεια ενορία!*

Αν, για τις ψυχές που' ναι κλειστές
και μοιάζουνε με κάστρα
με, το ΔΙΑΚΟΝΩ, σκάλα από' δω
και ακούμπησες στα άστρα
Ποιός δε θ' ανεβεί;
σ' αυτόν τον τόπο έχουμε τρόπο!

*Κάτι μου λέει θ' ανέβεις κι εσύ
πως η Ρόζα δεν είναι 'κει
θα' ναι πάλι, στον Άγιο, στη ΔΙΑΚΟΝΙΑ
Κι όταν θα έρθει γεμάτη στοργή
μας κερνάει γλυκά σαν παιδί
των πολλών οικογένεια ενορία!*

Ύμνος της ομάδας «Δημιουργώ»

Κι όμως μπορεί να είναι ωραία η ζωή
Δες η αγάπη μας χαμογελά
Όποια ποθεί μικρή καρδιά να βρεθεί
Στα ψηλά ας απλώσει φτερά !

Τρέξε κοντά στον Χριστό που ρωτά
Ποια ζητά μια καινούρια αρχή
Χέρια ανοιχτά μια μεγάλη αγκαλιά
Μπορούμε αιώνια να ζούμε μαζί

*Δημιουργώ μια καινούρια ζωή
Για πάντα νέα θα ναι η δική μου ψυχή
Τον Χριστό θα κρατά ταπεινά στην καρδιά
Παναγιά στη δική σου αγκαλιά*

*Δημιουργώ κι αγαπώ τη ζωή
Μαλαματένια Χρόνια όσα ζούμε μαζί
Μας καλεί στη χαρά του Χριστού ή εκκλησιά
Πρώτη πάει μπροστά η κυρά Παναγιά*

Φόρεσα πάλι χθες το βράδυ αργά
Στη μικρή προσευχή μου φτερά
Κύριε σου μοιάζω , σου μιλώ , δεν διστάζω
Προσκυνάω με τα μάτια κλειστά

Δεν με νοιάζει η μπόρα στην τραχιά ανηφόρα
Πήρα δρόμο που βγάζει ουρανό
Μέσα στη φύση Αυτός αγιάζει την κτίση
Θέλω να μαι μαζί Του στο Φως!

Δημιουργώ...

Ύμνος της ομάδας «Πιστεύω»

Τέτοιος σπόρος κοίτα
πόσο βλάστησε
κι έριξε τις ρίζες του βαθιά
έγινε μεγάλο δέντρο κι άνθισε!
Ο Χριστός μας το καρπίζει
ο Δεσπότης το στηρίζει
κι οι Ιερείς μας πώς φροντίζουν
τα κλαδιά!

Λένε πια πως θαύματα
δεν γίνονται
κι όμως στη Μητρόπολη αυτή
για πενήντα χρόνια αυτά δεν
κρύβονται...
τόσα χέρια ευλογημένα
που με πίστη δουλεμένα
έκαναν μαλαματένια τη ζωή!

*Πίστη στον Χριστό:
η αρχή για καθετί, να το γνωρίζεις!
Κι όλα στο καλό,
το "πιστεύω" να το ζεις, να μην
το αφήνεις!*

Του Χριστού την πίστη
πάντα φύλαγε
κι αν τη χάσεις και λυπάσαι
ο Χριστός, να μην φοβάσαι,
θα σε βρει!

Κράτα τα γερά αυτά που έμαθες
να 'ναι φυλαγμένα στην καρδιά
μες την κατασκήνωση τα έζησες
κι αν τριγύρω σκοτεινιάζει
που η ψυχή βαθιά βουλιάζει
να 'ναι η πίστη στον Χριστό να
την τραβά!

Πίστη στον Χριστό...

Του Χριστού την πίστη
πάντα φύλαγε...

Να το ζεις στ' αλήθεια το
"πιστεύω",
κι αν μπορείς, στ' αλήθεια σε
"ζηλεύω"
που ζεις με το Χριστό!

Κράτα τα γερά αυτά που έμαθες
να 'ναι φυλαγμένα στην καρδιά
μες την κατασκήνωση τα έζησες
κι αν τριγύρω σκοτεινιάζει
που η ψυχή βαθιά βουλιάζει
να 'ναι η πίστη στον Χριστό να
την τραβά!

Ύμνος της ομάδας «Κοινωνώ»

Να ανεβώ, αυτό ζητώ
με ένα drone στον ουρανό
σα ζωγραφιά να δω τη γη
να καμαρώσω το «Άξιον Εστί».

Στο θέατρο έχει γιορτή
Σαν μία παρέα μια ψυχή
Πάντα μας ενώνει η χαρά
Ύμνοι στη βραδιά!

*Δίπλα, δίπλα εσύ κι εγώ απ' τους ώμους σε κρατώ
θα μοιραστούμε και θα χαρούμε ...
Κι ύστερα στη σιγαλιά μας κρατάει η Παναγιά
Και κοινωνούμε, επικοινωνούμε...*

*Πιο κοντινά στον άνθρωπο
Και πιο ψηλά στον Θεό!*

Σε μια στιγμή από χαρά
Σε όλα τα «μαζί» που' ναι πολλά
Κοντά σε ξένους και δικούς
Μια «κοινωνία» για χαμογελαστούς!

Να κατεβώ μαζί κι εγώ
στις πολλές φωνές να ενωθώ
Κρέμασα το drone στα κλαδιά
Και γιορτάζω από κοντά!

Δίπλα, δίπλα ...

Ύμνος της ομάδας «Προσεύχομαι»

Πενήντα χρόνια είναι μεγάλο, πολύ ,ταξίδι
κι όποιοι ρωτήσεις απ' τους δικούς σου πολλά θα πει
για όσα πέρασαν για όσα ξέχασαν κι όσα ζητούν
κι εμείς θα θέλαμε, μ' εμάς απόψε να μοιραστούν!(δισ)

Ποια είναι η δύναμη που δεν ξοδεύτηκε ούτε τελειώνει;
Που σαν χρυσή κλωστή περνάει στο κέντημα και το χρυσώνει;
Είναι το Όνομα που, όλος ο κόσμος κι εμείς μαζί
το ψιθυρίζουμε, σ' Αυτόν ελπίζουμε στην Προσευχή.(δισ)

Αν όλα άλλαξαν οι δρόμοι, οι άνθρωποι κι οι γειτονιές στέκουνε
όρθιες και μας φυλάγουν οι Εκκλησιές!

Ύμνος της ομάδας «Αγαπώ»

Σαν το ρόδο η αγάπη
που τρυπά σαν αγκάθι
εκείνους που μένουν
μακριά απ' το Χριστό!

Σαν το ρόδο η αγάπη
μια ευωδιά που μεθάει
εκείνους που δεν μπορούν
να ζουν μακριά Του!

Μπορεί να σε βρει εδώ η ευωδιά
κι αγκάθι να μοιάζει αν είσαι μακριά
για αυτό να προσέχεις!
Είναι θυσία η αγάπη μην ξεχνάς
να βάζεις πιο πάνω
εκείνον που αγαπάς
Σταυρός που Ανασταίνει!

Να ζεις το "αγαπάω"
χωρίς υπερβολές
χωρίς ανταλλαγές!
Αν θες να λες "αγαπάω"
να μοιάζει σαν "λαχταράω" να ζεις
στο "μαζί" τον Χριστό!

Σε αυτή την ενορία
η αγάπη είναι ευλογία
με πρόσωπο, χέρια και
πόδια που τρέχουν!

Και στη Μητρόπολη όλη
με έναν παλμό που απλώνει
η αγάπη πενήντα χρόνια
ανακουφίζει!

Η αγάπη έχει ανάγκες μην ξεχνάς
Πεινάει, διψάει και θέλει συντροφιά
κουράγιο για να αντέχει!
Η αγάπη τα κούφια λόγια
προσπερνά
στην πράξη αξίζει μόνο να αγαπάς
να το θυμάσαι!

Να ζεις το "αγαπάω" χωρίς
υπερβολές...

Αν θέλω Χριστό να "κρατάω"
στην πράξη εδώ το "αγαπάω"!

Ύμνος της ομάδας των Στελεχών: «Ελπίζω»

Όσα έχω μάθει μοιάζουνε με λάθη
έτσι που περνά ο καιρός,
σα να μου τ' αλλάξαν κάπως οι μεγάλοι
μόνο γιατί είμαι μικρός.

Χρώματα φεγγάρια για τα μαξιλάρια
και καθόλου ουρανό,
σα να τα μίκρυναν όλα οι μεγάλοι
μόνο γιατί είμαι μικρός.

*Μα εγώ κάθε καινούργιο που αρχίζω
με προσευχή κι αλήθεια το στολίζω,
κι άμα μου βγει στο χρώμα λίγο γκρίζο
τη δύναμή μου βάζω και «ελπίζω»!*

Είναι η ελπίδα κιάλια που κοιτάζω
απ' τη γη στον ουρανό,
δεν καταλαβαίνω πως οι άλλοι νοιώθουν
μακριά τους το Θεό !!!

Γι' αυτό κάθε καινούργιο..

Κατασκήνωση φωλιά

Νιώθω γι' άλλη μια φορά
τόση απέραντη χαρά
κι η καρδιά μου ευτυχισμένη
δεν χορταίνει να το λέει.

Κατασκήνωση φωλιά
για του Θεού τη φαμελιά!
Θεέ μου, να 'μαστε μαζί
στον ουρανό όπως και στη Γη.

Πρώτα χρόνια στο Χριστό,
χαρά γεμάτα και παλμό,
το αιώνιο αγγίζω
και τη νιότη μου ασφαλίζω!

Κατασκήνωση φωλιά...

Κι αν τα λόγια δεν το εκφράζουν,
Οι καρδιές μας το φωνάζουν:
«Είναι τέλεια η ζωή
Όταν είμαστε μαζί!»

Κατασκήνωση φωλιά...

Γαλιλαία

Όμορφη μέρα θα χαράξει σε λιγάκι,
Κοίτα που σίμωσε στη λίμνη το φεγγάρι!
Άιντε, παιδιά! Τα δίχτυα μες τη βάρκα.
Κάποιος να ρίξει στη στεριά το παλαμάρι.

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Ποιος είν' Εκείνος που προσμένει στη στεριά,
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
που 'χει τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά;

Τώρα τη βάρκα τους την ξέχασαν για πάντα.
Κανείς δεν ξέρει πως γινήκαν αποστόλοι.
Γράψαν ατέλειωτη ανθρώπινη ιστορία...
κι ήτανε δώδεκα ψαράδες όλοι κι όλοι!

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Ξέρεις ποιος ήτανε Εκείνος στη στεριά,
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
που 'χε τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά;

Αν η λαχτάρα σου σ' οδήγησε 'δώ πέρα ,
ψάξε καλύτερα σ' αυτά που έχεις γνωρίσει.
Ίσως, εκεί, προς τη μεριά της Γαλιλαίας,
κάποιος Θεός θέλει πολύ να σου μιλήσει.

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Αναστημένος σε προσμένει στη στεριά
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
κι έχει τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά.

Γενικός Ύμνος των 30 χρόνων της Κατασκήνωσης

Ήτανε μια στιγμή
τόσα καλοκαίρια, μια ζωή.
Ήμασταν μικρά παιδιά
Ήταν μόλις χθες.

Είμαστε μεγάλοι πια
μα οι στιγμές που ζήσαμε κρατάν
είναι η πατρίδα μας
πατρίδα της ψυχής.

Χρόνια της καρδιάς
Τα σημάδια του Θεού βαστάς.
Χρόνια της καρδιάς
Θα 'σαι νέος όσο θ' αγαπάς
όσο θα τα ζεις
ξανά απ' την αρχή!

Πες απόψε μίαν ευχή
μίαν υπόσχεση, μια προσευχή
να γυρνάμε πάντα εδώ
πάντα στο Χριστό.

Στο Χριστό απ' την αρχή
να μας δένει πάντα η στιγμή
που τη μοιραστήκαμε
τριάντα της καρδιάς.

Γενικός Ύμνος των 40 χρόνων της Κατασκήνωσης

Είναι χρόνια που κρατάν τα καλοκαίρια,
και στιγμές μετράμε αγκαλιά με τα αστέρια.
Χαρές που λαχανιάσαμε, τραγούδια απ' τα παλιά,
μικροί που μεγαλώσανε μα μείναν παιδιά!

Είναι τόσες οι αναμνήσεις μια ζωή!
Σαν κομμάτια παζλ χρωματίζουν τη ζωή,
όλα όσα τολμήσαμε, απλά κι αγαπημένα.
Όσα κάνει ο Χριστός για σένα και για μένα.

Άξιον εστί να μπορώ να συνεχίζω.
Όλα Χριστός μες στο Φως να Τον γνωρίζω!
Σαράντα εδώ: Καταφύγιο ευλογημένο!
Χρόνια πολλά καλοκαίρια περιμένω!

Μια ανάσα Αη Λαυρέντη και πλατάνι.
Όνειρα και προσευχές μυρίζει το λιβάνι.
Αυτά που ψιθυρίσαμε στου ουρανού τα' αυτί.
Εκεί που ο Θεός γλυκά ακουμπούσε στη γη.

Μία γεύση Μακρυνίτσα να κρατώ
Ό,τι αγαπήσαμε θα ζει για πάντα εδώ!
Εδώ που φίλοι γίναμε, που γίναμε όλοι ένα!
Σαράντα Κατασκήνωση, Σαράντα ευλογημένα!!!

Άξιον εστί....

Γενικός Ύμνος των 50 χρόνων

Ιεράς Μητροπόλεως Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως

Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!
Ανθρώπους βγάζει και ζωή χαρίζει.
Χωριά και πόλεις μ' εκκλησιές
Σπίτια με όνειρα κι αυλές
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση
Στον λίθο που δεν έκαμε του
χτίστη
Βρήκε ο Θεός τα υλικά,
για να νικήσει η ομορφιά
Στης Σαλονίκης κάπου εδώ την
Δύση!

*Πενήντα χρόνια σκάβει δρόμους
στις καρδιές
Βρίσκει τους τρόπους και αλλάζει
τις ζωές
Στην Πόλη αυτή τη θαυμαστή
Στην εσπερία Αγία Γη
Βρίσκει τους τρόπους και αλλάζει
τις ζωές!*

Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Κι απ' τους καρπούς το δέντρο το
γνωρίζει
Οι γειτονιές 'γιναν φωλιές
Χωρούν ελπίδες και χαρές
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την Δύση
Στο Κορδελιό, Χορτιάτη,
Ξηροκρήνη
Σταυρούπολη, Επτάλοφος
Και Μενεμένη κι Εύοσμος
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Πενήντα χρόνια...

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση!
Στα Διαβατά, στην Σίνδο, στην
Πολίχνη!
Συκιές και, Πεύκα κι Εξοχή,
Νεάπολη και Διαλογή
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!
Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση!

